

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 586

1 tháng 10 năm 2006

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHẦN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Nhân Duyên

*Nhân duyên tình đẹp hơn sinh thức
Quý tướng Trời cao tâm ổn định
Thành tâm học hỏi qui chơn thức
Thực hành chánh pháp tự cứu mình*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 16/08/2006 đến 22/08/2006

Copyright 2006 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phân câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Ai khôn ai dại?
- 2) Thanh tịnh là sao?
- 3) Chuyện gì là khó?
- 4) Ai là người tốt?
- 5) Nơi nào là đến đích?
- 6) Thanh thanh là sao?
- 7) Trí tâm ngự ở nơi nào?

<p>1) Bangkok, 16-08-2006 Hỏi : Ai khôn ai dại?</p> <p>Đáp : Thừa chịu tu khôn, lý luận là ngu Kệ : <i>Duyên tình đời đạo trong thanh tịnh Thức giác chính mình tự hiểu sâu Thành tâm tu tiến duyên đời đạo Chiều sâu khai triển tâm đạt pháp</i></p>	<p>2) Bangkok, 17-08-2006 Hỏi : Thanh tịnh là sao?</p> <p>Đáp : Thừa thanh tịnh là không tạo tiếng động Kệ : <i>Một lòng phát triển minh đạo pháp Thành tâm tu tiến duyên Trời độ Thực hành chánh pháp tâm ổn định Duyên lành Trời độ tâm sáng suốt</i></p>
<p>3) Bangkok, 18-08-2006 Hỏi : Chuyện gì là khó?</p> <p>Đáp : Thừa chuyện không thông là khó Kệ : <i>Duyên Trời duyên Phật nan tương ngộ Thực hành khai triển tự giác minh Quý tướng Trời cao tự độ mình Thành tâm tu luyện tự đạt duyên</i></p>	<p>4) Bangkok, 19-08-2006 Hỏi : Ai là người tốt?</p> <p>Đáp : Thừa người chịu tu người tốt Kệ : <i>Duyên Trời duyên Phật là đều tốt Không nhiễm bụi đời tâm ổn định Qui nguyên thiền giác minh đạo pháp Trì tâm tu luyện tự vượt xuyên</i></p>
<p>5) Bangkok, 20-08-2006 Hỏi : Nơi nào là đến đích?</p> <p>Đáp : Thừa nơi ổn định là đến đích Kệ : <i>Duyên đời duyên đạo nơi đạt pháp Thực hành chánh pháp tâm được sáng Qui nguyên thiền giác tâm ổn định Thực hành chánh pháp thanh thanh đạt</i></p>	<p>6) Bangkok, 21-08-2006 Hỏi : Thanh thanh là sao?</p> <p>Đáp : Thừa thanh thanh là tâm ổn định Kệ : <i>Thành tâm tu luyện tự giác minh Thực hành chánh pháp rõ hành trình Duyên lành Trời độ tâm ổn định Thực hành chánh pháp niệm Nam mô</i></p>
<p>7) Bangkok, 22-08-2006 Hỏi : Trí tâm ngự ở nơi nào?</p> <p>Đáp : Thừa trí tâm ngự ở nơi bộ óc Kệ : <i>Thần kinh chần chịt tự do tiến Thông cảm nơi nơi khắp các miền Duyên lành Trời độ không giờ dứt Thực hành chánh pháp tâm ổn định</i></p>	

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hỏi: Có bạn đạo họ tu trên tám năm, vì lý do nào chưa xuất hồn đi được? Làm thế nào chấn chỉnh đường bay cho nó đúng hướng?

Đáp: Bởi vì người tu ở đẳng này, nó phải nhất định là đi lên và do sự nghiên cứu và cái trí ý phát triển của nó. Bởi vì mỗi người có cái căn kiếp nặng hay là nhẹ, nó đều khác nhau hết thấy. Cho nên bây giờ cái pháp lý ở đẳng này để cho người ta đi, tự đạt lấy cái huyền diệu nó mới nắm chắc trăm phần trăm, thì bây giờ nói lấy cái pháp gì mà sửa chữa nó? Mà chính trong cái cơ năng bản thể của nó là nó bị từ tiền kiếp đến bây giờ, sự sắp đặt nó chưa có đồng nhất được, mà do cái công phu ở đẳng này sẽ làm cho nó đồng nhất từ trong cho tới ngoài, thì trong lúc đó mới thức giấc, nó mới đi được, mới xuất hồn.

Rồi kêu nói là tôi tu tới tám năm, đặt cái tiếng tám năm nhưng mà bên trong của chính tôi, tôi không có sửa đúng trong cái thời gian tám năm đó, theo cái chương trình tu ở đẳng này, phải liên tục đi lên, nhưng mà tới đó nó hồi lại, nó lại thử đòi nó bị trì trệ, rồi nó lên được một chút nữa nó xuống nó thử đòi cái đó cũng tốt, nhưng mà nó muốn làm cho nó chắc chắn trăm phần trăm để có cái kinh nghiệm, bởi vì phải làm như vậy để chi? Để sau này mình tản cái pháp nó dễ dãi hơn, mình ở trong cái hoàn cảnh nghịch thuận mà mình đạt được cái pháp lý đó, thì lúc đó mình mới truyền lại cho người ta mới chắc chắn.

Bởi vì chúng ta tu ở đây là đời đạo song tu, chứ không phải dứt khoát một loạt tu lên đâu, bởi vì mỗi người ở trong cái gia đình, nó có một cái nợ khác nhau, đối diện giữa người vợ với người chồng, con cái xung quanh dư luận của nó, mà nó về tới bất động rồi thì nó giải thoát từ con cái cho đến gia đình, rồi nhiên hậu mới ảnh hưởng cho đến xã hội, thành ra cái giai đoạn đó có nhiều người không tránh được. Họ tới đó kể họ bán tín bán nghi: “Bây giờ tôi thử coi tôi được không?”.

Sau cái thử đó nó đi xuống, xuống rồi nó trở lên lại, nó đòi hỏi cái thời gian bảy tám năm. Mà nó thấy không đạt được, đó là cái lòng tham của con người. Nếu mà nó xét thiệt kỹ, nó đã đạt rất nhiều, rất cao quý, với cái trình độ của nó và nó bây giờ, so sánh hai cái so sánh một trời một vực xa lắm, cái đó là cái mức tiến. Nhưng mà người thế gian nói: “Tôi muốn tu thành Tiên thành Phật, tôi muốn tu tôi đạt được như những người khác”, nhưng mà nó quên cái hoàn cảnh của nó và cái nghiệp của nó đã tạo từ tiền kiếp, và sự sai lầm của nó đã chế biến ở trong cái thời đại này nữa, thành ra cái đó cũng về trong cái chấp tham. Nhưng mà những người đó để thủng thủng rồi họ sẽ tu, rồi họ đụng chạm nhiều rồi họ hết chấp tham, rồi họ thức giấc, hơn là mình nói: “Ồ, bây giờ ông còn chấp tham nhiều quá ông không tu được”. Cái đó mịch lòng nhưng mà họ không tiến, để cho họ đụng rồi họ mới... “À, người ta nói mà tôi không nghe, bây giờ vậy đây nó mới là đúng”.

Hỏi: Theo phương pháp của ông Tám dạy, thì tu bao lâu sẽ được sức khỏe và thêm bao lâu nữa mới được xuất hồn?

Đáp: Theo phương pháp này công phu, cái này không phải là bao lâu, trong kinh có nói: “Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời”, là tại sao? Người đời hay làm biếng hay ỷ lại, à, hay lợi dụng cái quyền năng của thánh thần rồi ngồi đó nói: “Tôi tu vậy là tôi được rồi, tôi tu vậy là tôi thanh cao rồi”, không được! Không có được lợi dụng. Cho nên cái công năng công phu của người cương quyết tu, thì người đó tu không bao lâu thì được, nhưng mà cái người mang tiếng tu mà về không thực hành đó, thì người đó tu suốt kiếp này đến kiếp kia cũng chẳng được.

Cho nên đòi hỏi cái thực trạng tự cương quyết, tự khắc phục lấy người, người đó là tiến, chứ không phải nói là tôi định bao nhiêu giờ, bao nhiêu ngày, tôi mới thành công. Bởi vì cái này là tự kiểm soát lấy mình, ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, còn nếu mà định mấy ngày mấy tháng có thể đạt tới được đó, thì mình bị dưới quyền kiểm soát của người khác rồi. Mình có thể dựa theo bên Địa

Tiên, bên Vô Phật hay một vị Qui Sứ nào đó, người ta cho cái ngày giờ cho mình, rồi người ta sẽ dẫn đi tới đó thôi chứ người ta không có đi tự do như bên này được.

Thành ra cái bên này là do mình cương quyết tu, hành tiên mới đạt được, nó không có như định cái ngày giờ nào, mà người nào cương quyết là người ta tu được, đi trong cái câu kêu là: “Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời”. Bởi vì con người ở thế gian, cái tư tưởng, thì Ma nhất trọng, Phật nhất xích, nó nói Phật nhưng mà kêu nó ngồi thanh tịnh một hai tiếng đồng hồ để gần Đức Phật không bao giờ nó ngồi nổi, nó kiếm việc này việc kia việc nọ. Cho nên vì cái lẽ đó có thể làm cho nó chậm trễ, mà đối với người cương quyết thì ta tu mau chứ không có lâu theo cái pháp lý này, nếu mà ta thức giác rồi là ta tu. Nhất định ta nắm cái con đường đó là ta giải quyết tất cả những cái chuyện nan y từ kiếp trước tới bây giờ, thì tự nhiên người ta sẽ đạt tới được. Khi người ta đã ý thức rõ ràng rồi là người ta chỉ nắm cái đó là người ta tiến. Đó là cái chìa khóa duy nhất từ thế gian đi lên thiên đàng.

THƠ

TUYỆT VỜI

*Duyên Đạo duyên Thơ tự kiếp nào
Mà nay nổi lại đẹp làm sao !
Thái Lan Hội Tự Vinh Quang ấy
Hợp mặt, tâm giao thật ngọt ngào
Bên bạn, bên Thầy, Thiên Pháp Lý
Tấm dòng thanh điển mấy tầng cao
Lâng lâng sung sướng, ôi kỳ bí !
Ngây ngất tâm ai, dậy sóng trào
Tự cảm đắm mình trong phước đức
Rạt rào ân điển Phật Trời trao
Thời gian dừng lại bên Thầy Tám
An lạc triền miên nhẹ bước vào
Vô thủy vô chung đây có phải
Thượng Ngươn Thánh Đức bắt đầu sao?
Vĩ Kiên Di Lạc Thấy ta đó
Mời bạn cùng ta hãy tự hào.
Thanh Đa, 09-09-2006
Tur Éch Vô Vi.*

NIỀM VUI HỘI NGỘ

(Thân tặng các bạn, các cháu thích thơ Tur Éch)

*Éch đến Thái Lan gặp bạn Thiên
Tràn đầy hạnh phúc thỏa niềm riêng
Thầy thương bạn điển lòng an lạc
Bạn mến tâm giao, đủ mọi miền
Giới tr3 quàng tay ta chụp ảnh
Bạn già chào hỏi gặp hàn huyền
Lòng ta ngào ngọt chơn tình mới
Cảm thức thanh cao các bạn hiền
Có lẽ xa xưa chung lối Phật
Giờ đây tương hội Pháp-Tu-Thiền*

*Vô Vi thương cảm ban ân sủng
Điểm-Đạo thăng hoa thật diệu huyền
Án điển ngập tràn, tâm nhẹ nhõm
Bềnh bồng, thanh thản, tựa đang Thiền
Ngàn năm một thuở cùng Tiên Phật
Say xin Vinh Quang những tiệc thiên.
Thanh Đa, 28-08-2006
Tur Éch Chợ Đồi.*

=====

HỢP MẶT CHUNG VUI

*(Kỷ niệm ngày Chung ở Vũng Tàu)
Hợp mặt tin vui lưu luyến nhiều
Hương tâm Đại Hội trọn tin vui
Ba ngày tu học tâm thêm mở
Hai tối chung thiền rắc rối tiêu.*

*Chúc Bạn siêng năng tự thực hành
Đạt phần thanh nhẹ của Điển Thanh
Đất Vũng xa rồi, xa Bạn Đạo
Nhớ nhiều xin nhớ niệm Phật Danh.
Dĩ An, ngày 20-08-2006
Thầy Giáo Ron.*

=====

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ

PHẬT PHÁP

*PHÁP BÁU CHA BAN GẮNG THỰC HÀNH
LÝ CHƠN MINH ĐẠO TỰ NHIÊN THANH
VÔ CÙNG TIẾN HOÁ TÂM THANH TỊNH
VI DIỄU TOÀN NĂNG ĐÁNG TRỌN LÀNH
KHOA CHÓT HẠ NGUƠN THẦY DẪN LỐI
HỌC ĐỒI THIỆN ÁC ĐỂ PHÂN RÀNH
HUYỀN VI TẠO HOÁ VÔ CÙNG TẬN
BÍ PHÁP THỰC THI RỎ NGỌN NGHÀNH*

PHẬT ĐỘ TỪ XỬA VÔ LƯỢNG KIẾP
PHÁP THIÊN DẪN LỐI ĐẾN TRỜI XANH
NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG

====

ĐẠI NGUYỆN

TU THIÊN NGUYỆN GIẢI THỐI SA ĐÀ
GỌI RỬA TÂM PHẠM ĐẾN VỚI CHA
DỨT KHOÁT THỰC HÀNH NGUYỆN GIẢI THOÁT
THOÁT DÒNG TỤC LỤY CỎI TA BÀ
MỘT LÒNG CẦU ĐẠO TÂM CHON LÝ
XẢ PHÚ CHAY LÒNG ĐẠO THẮNG HOA
DỪNG CHỈ TỪ BI ĐỒNG NHỊP TIẾN
HÀNH TRÌNH THIÊN QUỐC CÓ ĐÁU XA
NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG

====

KHAI THÔNG BỘ ĐẦU

SOI HỒN TAM GIỚI ĐIỂN THÔNG KHAI
NGHIỆP DỨ NHIỀU ĐỜI TỰ SỬA SAI
PHÁ CHẤP SI MÊ NƠI CỎI TỤC
TRỞ VỀ THỰC CHẤT SỐNG THANH BAI
NGŨ HÀNH LẬP LẠI TÂM THANH TỊNH
NẮM SẮC HUYỀN QUANG HIỆP THƯỢNG ĐÀI
RỘNG CỢP THẤU VỀ NƠI CỐC KHẨU
THIÊN MÔN RỘNG MỞ ĐÓN HIỀN TÀI

NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG

====

HÍT THỞ PHÁP LUÂN

HÍT THỞ KHÍ TRỜI TRÍ SÁNG RA
THOÁT DÒNG TỤC LỤY DIỆT TAM TÀ
LUÂN XA KHAI TRIỂN TRÒN NHẮM ĐỐC
KHÍ ĐIỂN TƯƠNG GIAO ĐẠO SÁNG LÒA
BÁU PHÁP CHA BAN ĐÔNG CỘNG HUƠNG
ÂM DƯƠNG HIỆP NHẤT PHẬT VÀ TA
PHÁP LUÂN NỘI TỨC KHÔNG NGỪNG NGHI
THỦ NHẤT TRUNG TÂM ĐIỂN PHẬT ĐÀ
NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG

====

NHẬP ĐỊNH

NHẬP ĐỊNH TÂM VỀ CẢNH GIỚI KHÔNG
PHÙ HOA CẢNH TẠM CHẮNG ĐÈO BÔNG
THỰC THI PHÁP LÝ TÂM THANH TỊNH
SỬA TIẾN LỤC CẢN Ở NỘI LÒNG
NIỆM PHẬT THƯỜNG XUYỀN QUI TỬ ĐẠI
ĐẠI BI SỨC MẠNH PHẢ XIỀNG GÔNG
BÔN LAI DIỆN MỤC THỜI TRONG SÁNG
THANH TỊNH TRONG NGOÀI ĐẠO QUÁN THÔNG
NGUYỄN HIỀN BÌNH DƯƠNG

BẠN ĐẠO VIẾT

Ngày 18 tháng 09 năm 2006

Kính gửi Anh Ch,

Sau một thời gian, có hơn nửa năm, được sự diu dắt, chỉ bảo tận tình của anh, em đã thật sự say sưa với thơ, ngây ngất với những vần thơ của anh và các bạn đạo khác. Em như tầm trả nợ tơ, thay vì nhai dâu để nhả tơ, thì em tậu những vần thơ - và em say sưa, tập viết thơ theo các anh các chị đi trước. Đến một ngày em có cảm nhận như đã tận mặt với nàng thơ vô vi “Nàng đến rồi đi, nàng đi rồi đến với những tâm hồn học khổ, vì những mảnh đời đang làm quen với bất hạnh. Chỉ từ khi ấy, em mới cảm nhận được hạnh phúc từ sung sướng và hạnh phúc từ buồn khổ. Và trong tư thế muốn vươn lên, muốn khóa lấp được thiếu sót, muốn vun bồi được ý chí tu học mãi mãi, hành pháp mãi mãi, [vì vô lượng kiếp mà] thì còn nói năng gì nữa, ông Trời đã xác nhận, tất cả đều là con của Ngài, đều có bản chất của Ngài, tiềm ẩn bên trong mỗi sinh vật. Và tất cả đều là của ông Trời vô hay hữu hình, phàm tâm hay Phật tánh, đều phải trải qua rèn luyện, tôi luyện mới thực sự hữu dụng cho đời.

Thưa anh, cho đến giờ, cái giờ phút mà ngày em năm mươi tuổi à tay cắt mớ tóc thề.

Cho tròn niềm mong ước à buồn ơi hỡi chào mi, thì em mới nhận ra may mắn mà trước đây mình cho là bất hạnh. Năm bắt được điều này, em chợt nhận ra lời giảng của Thầy. Niềm tin trong khoảnh Thật là phúc đư'c cho ai hiểu được giá trị buồn khổ.

Sau những ngày tháng hạnh phúc với Nàng thơ, sống bên nàng, ăn ngủ cùng nàng, niệm Phật hay cùng Thiên với nàng. Nàng đã thật sự mỉm cười với em và đã cho em những vần thơ, trước tiên là em, - người viết thơ và đến người đọc thơ là bạn đạo, em được hỏi âm rõ ràng, khuyến khích màn thơ nữa đi, đọc cũng được “ trước đây, chị không thân thiện với Hùng lắm, từ lúc đọc mấy lời của em trên “LED” chị thấy Hùng khác trước và vài bạn khác, nhưng cũng là vinh dự cho một người đã từng bị “xa lạ” nói lại được vòng tay thân ái hơn qua những lời thơ của một tội hồn xin được tu tập để chuộc lại tội lỗi bao đời.

Ai cho tôi tình yêu, tình yêu thương đồng loại, thương yêu và tha thứ giữa bạn đạo với nhau Từ ghét cho đến bớt ghét, rồi mới tha thứ, và có chút cảm tình à Được như vậy cũng là ơn Trời, quý báu lắm rồi, chứ cá nhân em thì sao người thương ít quá, kẻ ghét “hoi nhiều” Anh Chát ạ! Em đã từng sống với thời gian hành pháp như thế, cứ tu, cứ buồn, cứ khổ thường xuyên à cái cảm giác buồn khổ nước mắt cứ đeo đẳng em thường lắm và không biết vì sao thiên hạ lại ghét mình quá vậy! Bản thân em cứ sống trong giới hạn tình cảm đó! Rồi cũng đâm ra giới hạn tu hành trong ngày ít niệm Phật vì cứ hay buồn tủi, tức tối, ban ngày chạy theo sinh hoạt bình thường, không hành chiếu minh, pháp phụ. Cho đến đêm giờ công phu chánh, càng sa sút giảm nhiều nữa! Tất cả như bế tắc, chôn chặt lấy sinh hoạt tu học của em.

Nhớ lại trước đây, có lúc đêm em ngồi được 03 giờ, dù chỉ được vài tháng, nhưng đó là khả năng hồi đó của em ! Còn bây giờ, với những diễn biến em vừa kể trên, thời gian của em cứ tụt xuống dần, xuống dần! Cho đến khi, đêm ngồi Thiền chỉ trên dưới 30 phút.

Rồi trở về với động loạn, sân hận, buồn chán, khao khát được sống trong thương yêu triu mến, mong cầu, xin xỏ tình yêu và cảm thấy mình thực sự bơ vơ tại thế gian này ngày ngày sống với động loạn bất ổn, không biết mình đang đi về đâu? Đi lên hay xuống? Đâu rồi! Một thời đêm đêm xuất ra đi đến nơi này, nơi khác, bay bổng nhẹ nhàng lay cảm đêm đêm Giờ đây không còn nữa! Sao thế này? Cứ tiếp tục vậy vùng trong vô minh.

Cho đến một hôm, ngày cách mạng, ngày giải phóng thân tâm em đây, kể rõ đầu đuôi về cách hành pháp của em hằng ngày xong, chị H khuyên em nên về làm chiếu minh cho đủ và cố gắng niệm Phật nhiều hơn! Ngay chiều hôm đó, về đến nhà em thực hành ngay, 1 thời 78 hơi đều đặn của em trên 60 phút. Tập xong, nghe nhẹ nhàng được phần nào.

Vì từ lâu lắm rồi ít khi nào em thở đủ 78 hơi, hôm nay, vì lời khuyên của chị bạn đạo, em tìm được cảm giác nhẹ nhàng, sau khi làm đủ 1 thời chiếu minh và càng ngạc nhiên hơn, ngay đêm đó, em ngồi được đúng 02 giờ đồng hồ, sau bao năm trời xa vắng! Nay chính em đã tìm lại được cảm giác trước đây mình đã từng có! Mừng vui quá chừng! Những gì mất mát, nay đã tìm lại được, còn niềm vui nào hơn! Thôi nhé, hãy giữ mãi niềm vui này mà đi suốt cuộc hành trình, cuộc chiến đấu triền miên, không kém phần thú vị và đoạn cuối của hành trình đang chờ sẵn bên trên kia

Sau cái đêm chuyển mình, gia tốc, công phu nhiều hơn nữa, em như người đói khát thanh điền, mong muốn sao công phu tu tập nhiều hơn nữa mới vừa lòng, vừa cái tâm lòng của người luôn cảm thấy : bất hạnh, thiếu may mắn, bơ vơ tại thế gian này vv và v.v

Tăng thời gian hành pháp lên như vậy, bất kể ngày đêm, rảnh rỗi trong ngày cứ niệm Phật (được bao nhiêu hay bấy nhiêu) cộng với chiếu minh phải làm cho đủ 1 thời (78 hơi), 2 thời càng quý, công phu ban ngày, hỗ trợ cho ban đêm rất nhiều được như vậy trong lúc công phu ban đêm, được ngồi trong êm ái, mê mê, tỉnh tỉnh thấy mình đã tự hoang phí một thời gian qua, quá uổng! Có phần tiếc, càng tiếc, càng gia công tu tập nhiều hơn.

Công phu đều đặn lại như thế, được hơn tháng, em bắt đầu để ý đến thơ. Ngày trước, em mê mẩn với thơ tình thế gian, những bài thơ câu thơ hay, em đều lưu giữ và không bằng lòng với chính mình! Vì chỉ biết thưởng thức! Chứ không biết hòa nhập vào dòng thơ hay đó!

Thì nay nhờ siêng năng hành pháp, em đã khám phá ra điều hơi lạ, ở ngay trong con người mình à Mừng quá đôi! Càng công phu, siêng năng hành pháp, thơ càng ra nhiều

Trao đổi với anh đến đây em thấy như tạm đủ, xin hẹn anh lần khác, xin được trình bày cùng anh những diễn biến của bạn tu. Gửi anh lời chúc sức khỏe thân tâm an lạc.

Từ Hùng

(Tao Đàn Phú Nhuận, VN)